

[Αρχική Σελίδα](#) > ... > [Χρήματα/Χρηματικές Απαιτήσεις](#) > [Διασφάλιση Περιουσιακών Στοιχείων Κατά Τη Διάρκεια Αγωγής Σε Χώρα Της ΕΕ](#) > [Gibraltar](#)

Διασφάλιση περιουσιακών στοιχείων κατά τη διάρκεια αγωγής σε χώρα της ΕΕ

Περιεχόμενο που παρέχεται από

European Judicial Network
(in civil and commercial matters)

Γιβραλτάρ

1 Ποια είναι τα διάφορα μέτρα;

Η διαταγή καταδίκης σε πράξη ή παράλειψη (injunction) είναι δικαστική διαταγή με την οποία ορισμένο πρόσωπο διατάσσεται είτε να προβεί σε ορισμένες ενέργειες είτε να απέχει από ορισμένες ενέργειες. Η προσωρινή διαταγή καταδίκης σε πράξη ή παράλειψη (interim injunction) είναι τέτοια διαταγή που εκδίδεται πριν από την εκδίκαση της αγωγής. Ο αιτών μπορεί να επιδιώξει να προστατεύσει τη θέση του κατά τη διάρκεια της ένδικης διαδικασίας, ή ακόμη και πριν από την έναρξη της εν λόγω διαδικασίας, υποβάλλοντας αίτηση για την έκδοση προσωρινής διαταγής που θα απαγορεύει στον καθ' ου να ενεργήσει κατά τρόπο βλαπτικό για τον αιτούντα.

Υπάρχουν επίσης δύο ειδικά είδη διαταγής τα οποία μπορεί να ζητήσει ο αιτών αν υπάρχει κίνδυνος ενεργειών εκ μέρους του καθ' ου με σκοπό την καταστροφή αποδεικτικών στοιχείων ή τη ματαίωση της εκτέλεσης ενδεχόμενης απόφασης υπέρ του αιτούντος. Το πρώτο από τα εν λόγω είδη διαταγής είναι η διαταγή έρευνας (search order), με την οποία ο καθ' ου διατάσσεται να επιτρέψει τη διενέργεια έρευνας στους χώρους εγκατάστασής του για την εξεύρεση εγγράφων ή περιουσιακών στοιχείων. Το δεύτερο είναι η διαταγή δέσμευσης (freezing injunction), με την οποία το δικαστήριο απαγορεύει στον καθ' ου να προβεί σε συναλλαγές σε σχέση με περιουσιακά στοιχεία ή να τα απομακρύνει από την περιοχή δικαιοδοσίας του.

Αν ο αιτών ζητά την καταβολή χρηματικού ποσού (π.χ. την καταβολή οφειλής ή αποζημίωσης), το δικαστήριο μπορεί να διατάξει τον καθ' ου να καταβάλει προσωρινά ορισμένο ποσό έναντι του ποσού στην καταβολή του οποίου ενδέχεται εν τέλει να καταδικαστεί, προκειμένου να αποφευχθεί βλάβη του αιτούντος λόγω καθυστέρησης στην έκδοση της σχετικής απόφασης.

Ο καθ' ου μπορεί να αντιμετωπίζει τον κίνδυνο, ακόμη και αν απορριφθεί η αγωγή και ο αιτών διαταχθεί να καταβάλει τα δικαστικά έξοδα, να είναι αδύνατη η εκτέλεση της εν λόγω διάταξης για τα έξοδα. Για την προστασία του καθ' ου, το δικαστήριο μπορεί σε ορισμένες περιπτώσεις να διατάξει τον αιτούντα να παράσχει εγγύηση για τα έξοδα, συνήθως με την καταβολή ορισμένου χρηματικού ποσού στο δικαστήριο.

Το Ανώτατο Δικαστήριο (Supreme Court) μπορεί, αν το κρίνει σκόπιμο, να διατάξει ασφαλιστικά μέτρα για υπόθεση που εκδικάζεται σε άλλο δικαστήριο. Επιπλέον, μπορεί να εκδώσει «διαταγή παγκόσμιας δέσμευσης» («worldwide freezing injunction»), η οποία καταλαμβάνει τα περιουσιακά στοιχεία που βρίσκονται σε άλλες χώρες.

2 Υπό ποιες προϋποθέσεις διατάσσονται αυτά τα μέτρα;

2.1 Η διαδικασία

Διαταγές καταδίκης σε πράξη ή παράλειψη (συμπεριλαμβανομένων των διαταγών έρευνας και των διαταγών δέσμευσης)

Οι διαταγές καταδίκης σε πράξη ή παράλειψη είναι δικαστικές διαταγές. Ελλείψει διαταγής έρευνας ή διαταγής δέσμευσης, ο καθ' ου κατά κανόνα δεν έχει καμία υποχρέωση να επιτρέψει τη διεξαγωγή έρευνας στους χώρους εγκατάστασής του ή να απόσχει από πράξεις διάθεσης των περιουσιακών του στοιχείων. Η αίτηση για την έκδοση διαταγής έρευνας ή διαταγής δέσμευσης υποβάλλεται στο Ανώτατο Δικαστήριο (Supreme Court).

Ο αιτών πρέπει να παραθέσει με πληρότητα και ειλικρίνεια όλα τα πραγματικά δεδομένα που πρέπει να λάβει υπόψη του το δικαστήριο (ιδίως αν η αίτηση υποβάλλεται χωρίς κοινοποίηση). Θα πρέπει επίσης να υποβληθεί σχέδιο της ζητούμενης διαταγής, στο οποίο περιγράφονται με ακρίβεια οι ενέργειες που ζητούνται.

Στην περίπτωση αίτησης για προσωρινή διαταγή καταδίκης σε πράξη ή παράλειψη, ο αιτών πρέπει κατά κανόνα να αναλάβει δέσμευση αποζημίωσης («cross-undertaking in damages»), δηλαδή να υποσχεθεί ότι θα αποζημιώσει τον καθ' ου για τις ζημιές που θα έχει υποστεί από την έκδοση της διαταγής αν εν συνεχεία αποδειχθεί ότι η διαταγή δεν έπρεπε να έχει εκδοθεί (π.χ. σε περίπτωση ήττας του αιτούντος στην κύρια δίκη).

Αιτήσεις μπορούν να υποβληθούν χωρίς προηγούμενη κοινοποίηση στον καθ' ου αν υπάρχουν σοβαροί λόγοι. Μπορούν επίσης να υποβληθούν πριν από την άσκηση από τον αιτούντα της αγωγής για την κύρια δίκη. Ο αιτών δεν είναι τυπικά υποχρεωμένος να εκπροσωπείται από δικηγόρο κατά την ακροαματική διαδικασία εξέτασης της αίτησης, αλλά συνήθως χρειάζεται νομικές συμβουλές και εκπροσώπηση προκειμένου να υποβάλει τη σχετική αίτηση.

Αν γίνει δεκτή η αίτηση από το δικαστήριο, πρέπει να εκδοθεί η διαταγή και να επιδοθεί στον καθ' ου. Οι δικαστικοί υπάλληλοι δεν διαδραματίζουν ρόλο στην επίδοση ή την εκτέλεση των προσωρινών διαταγών καταδίκης σε πράξη ή παράλειψη. Ωστόσο, οι διαταγές έρευνας πρέπει να εκτελούνται σύμφωνα με ειδικές διαδικασίες. Κατά κανόνα, πρέπει να επιδοθούν από «επιβλέποντα δικηγόρο» («supervising solicitor») που είναι εξοικειωμένος με τις διαταγές έρευνας και ανεξάρτητος από τους δικηγόρους του αιτούντος. Ο επιβλέπων δικηγόρος πρέπει να εξηγήσει το περιεχόμενο της διαταγής έρευνας στον καθ' ου και να τον ενημερώσει για το δικαίωμά του να ζητήσει νομική συμβουλή. Ο επιβλέπων δικηγόρος διενεργεί ή επιβλέπει την έρευνα και ενημερώνει για τα αποτελέσματά της τους δικηγόρους του αιτούντος.

Προσωρινές πληρωμές και εγγυοδοσία για τα έξοδα

Οι προσωρινές πληρωμές και η εγγυοδοσία για τα έξοδα μπορούν να συμφωνηθούν μεταξύ των διαδίκων, αλλά, αν δεν υπάρχει συμφωνία, πρέπει να υποβληθεί σχετική αίτηση στο δικαστήριο. Η αίτηση υποβάλλεται με κατάθεση σχετικού δικογράφου το οποίο συνοδεύεται από έγγραφα αποδεικτικά στοιχεία. Η αίτηση πρέπει να επιδοθεί στον καθ' ου, ο οποίος μπορεί να απαντήσει με την κατάθεση δικών του αποδεικτικών στοιχείων. Αν το δικαστήριο εκδώσει τη διαταγή, καθορίζει τη μορφή και το ύψος της εγγυοδοσίας ή της πληρωμής.

Έξοδα για την έκδοση διαταγών

Δεν υπάρχει προκαθορισμένη κλίμακα για τα έξοδα έκδοσης οποιασδήποτε από τις προαναφερθείσες διαταγές. Υπάρχουν ωστόσο ειδικά δικαστικά τέλη για την υποβολή αίτησης για έκδοση διαταγής, τα οποία εξαρτώνται από το κατά πόσον η αίτηση υποβάλλεται με ή χωρίς κοινοποίηση προς τον αντίδικο. Αναλυτικές πληροφορίες σχετικά με τα εν λόγω τέλη μπορείτε να λάβετε από τη γραμματεία του Ανώτατου Δικαστηρίου, στη διεύθυνση Supreme Court Registry, 277 Main Street, Gibraltar, και στο τηλέφωνο (+350) 200 75608.

Ο αιτών υποχρεούται να καταβάλει την αμοιβή του δικηγόρου ή των δικηγόρων του (και, σε περίπτωση διαταγής έρευνας, την αμοιβή του επιβλέποντος δικηγόρου), αν και ο καθ' ου μπορεί τελικά να υποχρεωθεί να καταβάλει τα έξοδα αυτά.

2.2 Οι κύριες προϋποθέσεις

Όλα τα μέσα έννομης προστασίας που περιγράφονται στην παρούσα ενότητα υπόκεινται στη διακριτική ευχέρεια του δικαστηρίου και το δικαστήριο δεν προβαίνει στη χορήγησή τους αν θεωρεί ότι είναι ακατάλληλα ή δυσανάλογα με τις περιστάσεις. Τα δικαστήρια έχουν την τάση να είναι περισσότερο επιφυλακτικά όσον

αφορά τις διαταγές έρευνας και δέσμευσης, επειδή πρόκειται για ιδιαίτερα αυστηρά μέτρα.

Προσωρινές διαταγές καταδίκης σε πράξη ή παράλειψη

Προκειμένου να κρίνει αν θα εκδώσει προσωρινή διαταγή καταδίκης σε πράξη ή παράλειψη, το δικαστήριο εξετάζει καταρχάς αν η αγωγή αφορά «την εκδίκαση σοβαρού ζητήματος» (και δεν έχει ασκηθεί «επιπόλαια ή κακόβουλα»). Αν δεν συντρέχει η παραπάνω προϋπόθεση, δεν εκδίδει τη διαταγή.

Αν υφίσταται σοβαρό ζήτημα προς εκδίκαση, το δικαστήριο σταθμίζει τα εκατέρωθεν συμφέροντα. Προς τον σκοπό αυτόν, το δικαστήριο πρέπει να απαντήσει στο ερώτημα αν είναι προτιμότερο να στερηθεί ο αιτών το ασφαλιστικό μέτρο μέχρι τη διεξαγωγή της δίκης ή να υποχρεωθεί ο καθ' ου να το υποστεί. Για να απαντήσει στο ερώτημα αυτό, το δικαστήριο εξετάζει κατά σειρά τα ακόλουθα ζητήματα:

- Η επιδίκαση αποζημίωσης θα παρείχε στον αιτούντα επαρκή έννομη προστασία αν αυτός κερδίσει τη δίκη; Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης, δεν θα γίνει δεκτή η αίτηση ασφαλιστικού μέτρου. Σε περίπτωση αρνητικής απάντησης (π.χ. επειδή η βλάβη του αιτούντος θα ήταν ανεπανόρθωτη ή μη περιουσιακής φύσης), το δικαστήριο θα εξετάσει τα υπόλοιπα ζητήματα.
- Η εκ μέρους του αιτούντος ανάληψη δέσμευσης αποζημίωσης του καθ' ου σε περίπτωση μεταγενέστερης απόρριψης της διαταγής θα παρείχε στον καθ' ου επαρκή προστασία αν ο καθ' ου κερδίσει τη δίκη; Αν η αποζημίωση θα παρείχε επαρκή προστασία στον καθ' ου, το γεγονός αυτό κατά κανόνα συνηγορεί υπέρ της έκδοσης της διαταγής.
- Αν οι άλλοι παράγοντες φαίνεται να έχουν την ίδια βαρύτητα, το δικαστήριο συνήθως διατηρεί την υπάρχουσα κατάσταση (status quo). Το στοιχείο αυτό κατά κανόνα συνηγορεί υπέρ της έκδοσης της διαταγής.
- Μπορεί να εξεταστούν και άλλοι κοινωνικοί ή οικονομικοί παράγοντες, όπως οι επιπτώσεις από την έκδοση ή μη της διαταγής στην απασχόληση ή στη διαθεσιμότητα φαρμάκων.
- Σαν έσχατη λύση, το δικαστήριο μπορεί να εξετάσει τη βασιμότητα των ισχυρισμών των διαδίκων επί της ουσίας της υπόθεσης, αλλά μόνο αν μπορεί να σχηματίσει σαφή πεποίθηση ότι οι ισχυρισμοί του ενός είναι πολύ πιο βάσιμοι από του άλλου.

Διαταγές έρευνας

Διαταγή έρευνας μπορεί να εκδοθεί για τον σκοπό της διατήρησης αποδεικτικών ή περιουσιακών στοιχείων που σχετίζονται με την κύρια δίκη. Οι προϋποθέσεις για την έκδοση διαταγής έρευνας είναι αυστηρότερες από τις προϋποθέσεις για τη λήψη άλλων ασφαλιστικών μέτρων και το δικαστήριο δεν εκδίδει τέτοια διαταγή αν ο αιτών δεν αποδείξει ότι πληρούνται όλες οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

- Υπάρχει εξαιρετικά ισχυρή πιθανολόγηση της βασιμότητας των ισχυρισμών σε βάρος του καθ' ου.
- Οι ενέργειες του καθ' ου ως προς τις οποίες κινείται η διαδικασία προκαλούν σοβαρή πραγματική ή δυνητική βλάβη στον αιτούντα.
- Υπάρχουν σαφείς αποδείξεις ότι ο καθ' ου κατέχει ενοχοποιητικά έγγραφα ή άλλο υλικό.
- Υπάρχει «πραγματικό ενδεχόμενο» ή «σοβαρή πιθανότητα» εξαφάνισης των σχετικών εγγράφων ή του υλικού αν δεν εκδοθεί η διαταγή.

Διαταγές δέσμευσης

Το δικαστήριο έχει την εξουσία να εκδώσει διαταγή δέσμευσης όταν αυτό είναι «δίκαιο και κατάλληλο». Διαταγή δέσμευσης δεν εκδίδεται εκτός αν ο αιτών μπορεί να αποδείξει ότι πληρούνται όλες οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

- Υφίσταται πραγματική βάση αγωγής του αιτούντος η οποία υπάγεται στη δικαιοδοσία των δικαστηρίων του Γιβραλτάρ.
- Οι ισχυρισμοί του αιτούντος κατά του καθ' ου είναι αρκετά καλά θεμελιωμένοι.
- Πιθανολογείται ότι ο καθ' ου έχει περιουσιακά στοιχεία εντός της περιοχής δικαιοδοσίας του δικαστηρίου.
- Υπάρχει «πραγματικός κίνδυνος» να προβεί ο καθ' ου σε συναλλαγές σχετικά με τα περιουσιακά του στοιχεία κατά τρόπο που θα αποκλείσει την εκτέλεση ενδεχόμενης σχετικής απόφασης (π.χ. διαθέτοντας τα περιουσιακά του στοιχεία ή απομακρύνοντάς τα από την περιοχή δικαιοδοσίας).

Τα δικαστήρια είναι ιδιαίτερα επιφυλακτικά ως προς την έκδοση διαταγών δέσμευσης σε σχέση με κύριες δίκες

που διεξάγονται στο εξωτερικό, ιδίως αν η έκδοση διαταγής δέσμευσης θα συνεπαγόταν αλληλεπικάλυψη ή σύγκρουση με διαταγή δέσμευσης που έχει εκδώσει το αλλοδαπό δικαστήριο στο οποίο διεξάγεται η κύρια δίκη ή αν το αλλοδαπό δικαστήριο έχει αρνηθεί την έκδοση τέτοιας διαταγής.

Το δικαστήριο δεν εκδίδει διαταγή παγκόσμιας δέσμευσης αν ο καθ' ου διαθέτει επαρκή περιουσιακά στοιχεία εντός της περιοχής δικαιοδοσίας του δικαστηρίου, ενώ το δικαστήριο πρέπει να εξετάσει αν τυχόν διαταγή παγκόσμιας δέσμευσης θα μπορούσε να εκτελεστεί στις χώρες στις οποίες ο καθ' ου διαθέτει περιουσιακά στοιχεία.

Προσωρινές πληρωμές

Το δικαστήριο μπορεί να διατάξει τον καθ' ου να προβεί σε προσωρινή πληρωμή μόνο αν ο καθ' ου έχει ομολογήσει την οφειλή του έναντι του αιτούντος, αν έχει ήδη εκδοθεί απόφαση υπέρ του αιτούντος για χρηματικό ποσό του οποίου το ύψος θα προσδιοριστεί αργότερα ή αν το δικαστήριο έχει πειστεί ότι κατά την κύρια δίκη θα επιδικαστεί υπέρ του αιτούντος «σημαντικό χρηματικό ποσό» (ή, σε περίπτωση αγωγής για τη νομή ακινήτου, πληρωμή για την εκ μέρους του καθ' ου κατοχή του ακινήτου). Στις υποθέσεις που αφορούν σωματική βλάβη, η πραγματοποίηση προσωρινής πληρωμής μπορεί να διαταχθεί μόνο αν η υποχρέωση του καθ' ου πρόκειται να καλυφθεί από ασφαλιστική εταιρεία ή ο καθ' ου είναι δημόσιος φορέας.

Εγγυοδοσία για τα έξοδα

Οι πλέον συνήθεις περιπτώσεις στις οποίες το δικαστήριο μπορεί να διατάξει τον αιτούντα να παράσχει εγγύηση είναι οι ακόλουθες:

- Αν ο αιτών κατοικεί εκτός της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Ευρωπαϊκής Ζώνης Ελεύθερων Συναλλαγών (που περιλαμβάνει την Ισλανδία, το Λιχτενστάιν, τη Νορβηγία και την Ελβετία) και θα ήταν δύσκολη η εκτέλεση διάταξης καταβολής των εξόδων στη χώρα κατοικίας του αιτούντος.
- Αν ο αιτών είναι εταιρεία ή άλλο νομικό πρόσωπο και πιθανολογείται ότι δεν θα είναι σε θέση να καταβάλει τα έξοδα στον καθ' ου, εφόσον του επιβληθεί σχετική υποχρέωση (για να αποφασίσει αν θα διατάξει εγγυοδοσία, το δικαστήριο θα λάβει υπόψη αν η τυχόν έλλειψη χρημάτων ή πόρων του αιτούντος προκλήθηκε από τη συμπεριφορά του καθ' ου).
- Αν ο αιτών έχει αλλάξει διεύθυνση προκειμένου να αποφύγει τις συνέπειες της δίκης ή δεν ανέγραψε σωστή διεύθυνση στο δικόγραφο της αγωγής.
- Αν ο αιτών έχει προβεί σε ενέργειες σε σχέση με τα περιουσιακά του στοιχεία οι οποίες θα δυσχεράνουν την εκτέλεση σε βάρος του διάταξης καταβολής των εξόδων.

Το δικαστήριο εκδίδει τη διαταγή μόνο αν σχηματίσει την πεποίθηση ότι η έκδοσή της είναι δίκαιη λαμβανομένων υπόψη όλων των συναφών περιστάσεων. Το δικαστήριο εξετάζει μήπως η αίτηση εγγυοδοσίας χρησιμοποιείται για να αποτρέψει βάσιμη αγωγή και κατά πόσο η αγωγή έχει εύλογες προοπτικές επιτυχίας.

Το δικαστήριο έχει επίσης τη δυνατότητα να διατάξει την παροχή εγγύησης:

- από τρίτο ο οποίος χρηματοδοτεί την αγωγή με αντάλλαγμα την αποκόμιση μέρους από τα οφέλη της δίκης ή ο οποίος έχει εκχωρήσει το δικαίωμα άσκησης της αγωγής στον αιτούντα προκειμένου να αποφύγει τον κίνδυνο αντιμετώπισης διάταξης καταβολής των εξόδων από τον ίδιο
- από οποιονδήποτε διάδικο ο οποίος χωρίς σοβαρό λόγο δεν συμμορφώθηκε με τον κανονισμό του δικαστηρίου.

3 Αντικείμενο και φύση αυτών των μέτρων

3.1 Ποια περιουσιακά στοιχεία μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο αυτών των μέτρων;

Προσωρινές διαταγές καταδίκης σε πράξη ή παράλειψη

Με τη διαταγή μπορεί να επιβληθεί σε διάδικο να προβεί σε ορισμένες ενέργειες ή να απέχει από ορισμένες ενέργειες σε σχέση με οποιοδήποτε περιουσιακό στοιχείο.

Διαταγές έρευνας

Με τη διαταγή έρευνας ο καθ' ου διατάσσεται να επιτρέψει την είσοδο στους χώρους εγκατάστασής του, αλλά

δεν παρέχεται στον αιτούντα το δικαίωμα να εισέλθει βιαίως σ' αυτούς. Η διαταγή πρέπει να εξειδικεύει τους χώρους στους οποίους μπορεί να διεξαχθεί η έρευνα και να απαριθμεί τα στοιχεία που μπορούν να επιθεωρήσουν, να αντιγράψουν και να αφαιρέσουν τα πρόσωπα που διεξάγουν την έρευνα. Η διαταγή μπορεί να αφορά μόνο αποδεικτικά στοιχεία που ενδέχεται να είναι σημαντικά για τη δίκη ή περιουσιακά στοιχεία που μπορεί να αποτελέσουν αντικείμενο της δίκης ή σχετικά με τα οποία μπορεί να ανακύψει ζήτημα στο πλαίσιο της δίκης.

Με το τυποποιημένο έντυπο διαταγής, ο καθ' ου διατάσσεται να παραδώσει όλα τα αντικείμενα που απαριθμούνται στη διαταγή. Στις περιπτώσεις που σημαντικά αποδεικτικά στοιχεία ενδέχεται να περιέχονται σε ηλεκτρονικούς υπολογιστές, πρέπει να επιτραπεί η πρόσβαση σε όλους τους υπολογιστές στους ερευνώμενους χώρους ούτως ώστε να γίνει σχετική έρευνα, καθώς και να παρασχεθούν αντίγραφα όλων των σχετικών στοιχείων που θα ανευρεθούν.

Διαταγές δέσμευσης

Το δικαστήριο μπορεί να εκδώσει διαταγή δέσμευσης της περιουσίας του καθ' ου με την οποία του απαγορεύει να μειώσει τα περιουσιακά του στοιχεία εντός της περιοχής δικαιοδοσίας του δικαστηρίου κάτω από μία ορισμένη αξία ή διαταγή δέσμευσης συγκεκριμένων περιουσιακών στοιχείων. Ο καθ' ου διατηρεί τη δυνατότητα να δαπανά τα ποσά που καθορίζονται για έξοδα διαβίωσης και για τη λήψη νομικών συμβουλών και εκπροσώπησης, ενώ η διαταγή μπορεί να του επιτρέπει επίσης την πραγματοποίηση συνήθων επιχειρηματικών συναλλαγών.

Ο συνήθης τύπος διαταγής δέσμευσης είναι η διαταγή δέσμευσης έως ορισμένο ποσό («maximum sum»), που αφορά όλα τα περιουσιακά στοιχεία του καθ' ου έως ορισμένη αξία. Καλύπτει κάθε περιουσιακό στοιχείο το οποίο ο καθ' ου μπορεί να διαθέσει ως δικό του, συμπεριλαμβανομένων των στοιχείων που βρίσκονται σύμφωνα με τις οδηγίες του στην κατοχή ή υπό τον έλεγχο τρίτου.

Η διαταγή γενικής δέσμευσης ή δέσμευσης έως ορισμένο ποσό καλύπτει κάθε περιουσιακό στοιχείο, κινητό ή ακίνητο, οχήματα, χρήματα και τίτλους. Η διαταγή καλύπτει επίσης κάθε περιουσιακό στοιχείο που αποκτάται μετά την έκδοσή της. Μπορεί να καθορίζονται συγκεκριμένα περιουσιακά στοιχεία, στοιχεία επιχειρήσεων και τραπεζικοί λογαριασμοί που δεσμεύονται. Οι κοινοί τραπεζικοί λογαριασμοί δεν δεσμεύονται, εκτός εάν αναφέρονται ειδικά στη διαταγή.

3.2 Ποια τα αποτελέσματα αυτών των μέτρων;

Ο καθ' ου προειδοποιείται ότι η μη συμμόρφωση με διαταγή ασφαλιστικών μέτρων αποτελεί απείθεια προς το δικαστήριο για την οποία ο καθ' ου μπορεί να φυλακιστεί, να του επιβληθεί πρόστιμο ή να δημευθούν περιουσιακά στοιχεία του.

Στις περιπτώσεις που τρίτος επιτρέπει στον καθ' ου να διαθέσει περιουσιακά στοιχεία κατά παράβαση διαταγής δέσμευσης τους δεν υπάρχει κατ' ανάγκη απείθεια προς το δικαστήριο. Ωστόσο, αν τρίτος στον οποίο έχει κοινοποιηθεί η διαταγή δέσμευσης βοηθά εν γνώσει του τον καθ' ου να διαθέσει περιουσιακά στοιχεία τα οποία είναι δεσμευμένα διαπράττει απείθεια. Ο αιτών θα πρέπει ως εκ τούτου να κοινοποιήσει αντίγραφα της διαταγής δέσμευσης σε τρίτους, όπως στις τράπεζες, τους λογιστές και τους δικηγόρους του καθ' ου. (Το τυποποιημένο έντυπο διαταγής στηρίζεται στην υπόθεση ότι αυτό θα πραγματοποιηθεί και περιλαμβάνει προειδοποίηση προς τους τρίτους για τις δυνητικές κυρώσεις. Επίσης, περιλαμβάνει δεσμεύσεις του αιτούντος να καλύψει τα εύλογα έξοδα με τα οποία θα επιβαρυνθούν τρίτοι για να συμμορφωθούν με τη διαταγή, καθώς και να τους αποζημιώσει για τυχόν ευθύνη τους που θα απορρέει από την εν λόγω συμμόρφωσή τους). Ακόμη και αν τους έχει κοινοποιηθεί η διαταγή, οι τράπεζες και άλλοι τρίτοι μπορούν να ασκήσουν δικαιώματα συμψηφισμού και παροχής ασφάλειας που γεννήθηκαν πριν από την έκδοση της διαταγής δέσμευσης.

Η διαταγή δέσμευσης δεν παρέχει στον αιτούντα δικαιώματα κυριότητας στα δεσμευμένα περιουσιακά στοιχεία. Κατά κανόνα, μοναδικό μέσο προστασίας του αιτούντος είναι το δικαίωμα προσφυγής στο δικαστήριο για απείθεια. Οι συμβάσεις που έχουν συναφθεί κατά παράβαση ασφαλιστικού μέτρου είναι παράνομες και ως εκ τούτου μπορεί να μην είναι εκτελεστές, εφόσον ο αντισυμβαλλόμενος γνωρίζει ότι ενεργεί κατά παράβαση της διαταγής δέσμευσης. Επιπλέον, το δικαστήριο μπορεί σε ορισμένες περιπτώσεις να εκδώσει χωριστή διαταγή που απαγορεύει στον καθ' ου να εκτελέσει σύμβαση με τρίτο. Ωστόσο, η κυριότητα μπορεί να μεταβιβαστεί ακόμη και βάσει παράνομης σύμβασης και, συνεπώς, μετά την εκτέλεση τέτοιας σύμβασης, δεν υπάρχει δυνατότητα ανάκτησης των μεταβιβασθέντων περιουσιακών στοιχείων.

3.3 Ποια η ισχύς αυτών των μέτρων;

Όταν διατάσσεται ασφαλιστικό μέτρο παρουσία των διαδίκων, μπορεί να ορίζει ότι ισχύει μέχρι τη διεξαγωγή της δίκης, την έκδοση της απόφασης ή περαιτέρω διαταγής του δικαστηρίου ή μέχρι μια συγκεκριμένη ημερομηνία. (Αν το μέτρο ισχύει «μέχρι την έκδοση περαιτέρω διαταγής», δεν εκπνέει κατά την έκδοση της απόφασης του δικαστηρίου, αλλά μόνο όταν το δικαστήριο εκδώσει διαταγή που ανακαλεί ρητά ή σιωπηρά το ασφαλιστικό μέτρο).

Ασφαλιστικό μέτρο που έχει εκδοθεί χωρίς κλήτευση του καθ' ου έχει κατά κανόνα περιορισμένη διάρκεια, που δεν υπερβαίνει συνήθως τις επτά ημέρες, και για την παράτασή του απαιτείται η έκδοση άλλης διαταγής του δικαστηρίου. Όταν διατάσσει ασφαλιστικό μέτρο χωρίς να έχει κλητευθεί ο καθ' ου, το δικαστήριο καθορίζει κατά κανόνα «ημερομηνία επιστροφής» («return date») για περαιτέρω συζήτηση, στην οποία ο καθ' ου μπορεί να παραστεί και να προβάλει αντιρρήσεις για τη συνέχιση της ισχύος του. Στο τυποποιημένο έντυπο διαταγής δέσμευσης αναφέρεται ότι η διαταγή ισχύει μέχρι την ημερομηνία επιστροφής ή την έκδοση περαιτέρω διαταγής.

4 Υπάρχει δυνατότητα προσφυγής κατά ενός τέτοιου μέτρου;

Ο καθ' ου ή οποιοσδήποτε τρίτος που θίγεται άμεσα από ασφαλιστικό μέτρο μπορεί ανά πάσα στιγμή να ζητήσει από το δικαστήριο τη μεταρρύθμιση ή την ανάκληση του μέτρου (αν και αίτηση που αφορά διαταγή έρευνας που έχει ήδη εκτελεστεί κατά κανόνα δεν μπορεί να εξεταστεί πριν από την έναρξη της δίκης). Δεν υπάρχει ανάγκη αναμονής μέχρι την ημερομηνία επιστροφής για να προσβληθεί διαταγή η οποία εκδόθηκε χωρίς να έχει κλητευθεί ο καθ' ου. Ο καθ' ου πρέπει να κοινοποιήσει την αίτησή του στους δικηγόρους του αιτούντος. Η αίτηση μεταρρύθμισης ή ανάκλησης ασφαλιστικού μέτρου πρέπει κατά κανόνα να υποβληθεί στο δικαστήριο που εξέδωσε την προσβαλλόμενη διαταγή και συχνά εξετάζεται από τον ίδιο δικαστή.

Στους λόγους επί των οποίων ο καθ' ου μπορεί να στηρίξει τέτοια αίτηση περιλαμβάνονται: η μη εκπλήρωση κάποιων από τις προϋποθέσεις για την έκδοση της διαταγής, η ουσιαστική μεταβολή των συνθηκών που αίρει την αιτία έκδοσης της διαταγής, οι επαχθείς συνέπειες της διαταγής, η αδικαιολόγητη επέμβαση σε δικαιώματα αθώων τρίτων, και η καθυστέρηση του αιτούντος να ασκήσει αγωγή. Αν το ασφαλιστικό μέτρο διατάχθηκε χωρίς να έχει κλητευθεί ο καθ' ου, στους λόγους ανάκλησης ή μεταρρύθμισής του περιλαμβάνονται επίσης η εκ μέρους του αιτούντος μη γνωστοποίηση στο δικαστήριο ουσιαστικών πραγματικών περιστατικών για την έκδοση της διαταγής, καθώς και η ύπαρξη ανεπαρκών αποδείξεων που να δικαιολογούν τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων χωρίς κλήτευση.

Αν το δικαστήριο ανακαλέσει τη διαταγή ασφαλιστικών μέτρων, ο καθ' ου δικαιούται να στηριχθεί στη δέσμευση του αιτούντος να αποζημιώσει τον καθ' ου σε περίπτωση μεταγενέστερης απόρριψης της διαταγής και να αξιώσει αποζημίωση. Το δικαστήριο διατάσσει «έρευνα ως προς τη ζημία» («inquiry as to damages») για να διακριβωθεί η ζημία του καθ' ου, αν και αυτή μπορεί να αναβληθεί μέχρι τη διεξαγωγή της δίκης ή αργότερα.

Το δικαστήριο μπορεί επίσης να ανακαλέσει ή να μεταρρυθμίσει διαταγές για προσωρινές πληρωμές και εγγυοδοσία για τα έξοδα, καθώς και να διατάξει την επιστροφή όλου ή μέρους του χρηματικού ποσού που έχει καταβληθεί βάσει της σχετικής διαταγής.

Τελευταία επικαιροποίηση: 27/09/2021

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται ο αντίστοιχος αρμόδιος επαφής του ΕΔΔ. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο δεν αναλαμβάνουν καμία απολύτως ευθύνη όσον αφορά πληροφορίες ή δεδομένα που περιέχονται ή αναφέρονται στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα